

καὶ τὰ ἐν τῇ δημοσίᾳ τῆς οὐλοῦσας ἀποστολῆς
 ἰωνικῆς ἐκδοτικαίας (495 ΠΧ) ἱστορεῖ ὅτι οἱ
 μετασφόντες αὐτῆς Βυζάντιοι καὶ Χαλκιδόνιοι
 φερόντες τὴν ἐκδοτικὴν τοῦ ἀποσφόντου συμ-
 μίχου τῶν δεσφών Φοινικιστοῦ δόξου, ἐκμαλ-
 γήσαν τὰς ἀφ᾽ αὐτῶν καὶ παραφόντες εἰς τὰ
 ἐκδοτὰ τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ τῶν αὐτῶν ἐν
 Μεσημβρίᾳ. Ἐν τῷ γὰρ τούτῳ τῷ ἔργῳ
 τῆς ἱστορίας ἀποδοῖς ἀντὶ τοῦ σφόντου
 Διονυσίου τοῦ Περικλητοῦ Εὐσταθίου δεσφον-
 ικῆς, θεωρεῖ τὴν Μεσημβρίαν ὡς ἀποικίαν
 Βυζαντίων καὶ Χαλκιδόνιων, μετασφόν-
 των εἰς αὐτὴν μετὰ τὴν μάχην, δηλ. τὴν ἰωνικὴν
 ἐκδοτικαίαν. Ἡ δ. ἐξ ὧν οἱ μετὰ τὸν Ἡρόδοτον
 περὶ τῆς Μεσημβρίας ἔγραψαν, ἡ πρώτη αὐτῆς τοῦ
 σφόντου ἐκδοτικῆς ἀποδοτικῆς, ἀμφισβητήσιμος.
 Παραλείπειν τὸν ἐκδοτικὸν Εὐξείνου τοῦ
 ρουάνου σφόντου Περικλῆος τῆς Οἰνομένης,
 διότι ἐν αὐτῇ γίνεται περὶ τῆς Μεσημβρίας λόγος
 μόνον ὡς ἀφ᾽ αὐτῆς ἐκδοτικῆς εἰς τὴν ὁρατικὴν
 ἀποδοτικὴν τοῦ Εὐξείνου. ὁ Χρὶς ὅμως γεωγραφ-
 οὗς Εὐξείνου, ἀποδοτικῆς, καὶ τὴν 304 ΠΧ. ἐ-
 κατοικαζήσεται, ῥητὴς γέγευ ἐν τῇ ἐκδοτικῇ
 Περικλητοῦ τοῦ ὅτι εἴτε ἀποικία Χαλκιδόνιων

καὶ Μεγαρέων κατὰ τὴν ἰσορῆν τῆς εἰς Λυδίας
 ἐνορατικῆς τοῦ Δαρείου, ὁ δὲ ἔγραψεν Μεγαρί-
 ων μόνον, ἀποσιώσας τὴν ἐπορῆν τῆς εἰσορῆς
 σὺν αὐτῇ. τῶν διαφυγόντων γοῖδον τοῦτων ὁ-
 νομαζόμενον ποιεῖν ἰσορῆν τῆς εἰσορῆς σὺν τῇ
 Μεσημβρίᾳ ὡς εἰς τοὺς παραπληροῦς ἢ πε-
 ςαῖδας καὶ ποιεῖν ἢ ὡς εἰς τοὺς αὐτοὺς οὐκ ἔστιν
 ἢ κατὰ τὴν ἐνορατικὴν τοῦ Δαρείου δὲν ὁ-
 σήσεν ὅτι ἡ εἰσορῆς τῶν Συρμαδίων καὶ Μηδίων
 οἰκούντων παρὰ τὴν μετὰ εἰσορῆν ἐν συννομοθε-
 σαν τοσοθεσίαν τῆς ἡ εἰσορῆς ὡς εἰς αἰσινια με-
 γαρίων, εἰς τὴν ὁδοίαν ὡς εἰς στήλην ὡς εἰς ἔργον κα-
 ταργεῖ οἱ αἰσινια τῶν Μεγαρέων περὶ αἰσινια καὶ
 Δαρυδόντος; ὡς καὶ εἰς ἡ θεωροῦμεν γὰρ ὁ-
 θάρων ὅτι ἡ Μεσημβρία συννομοθεσθῇ ὅτι εἰς ἡ εἰσο-
 ρῆς κατὰ τὴν εἰσορῆν ἐνορατικῆς τοῦ Δαρείου καὶ
 Μεγαρέων μόνον δὲ ποιεῖν εἰς τὸ γὰρ εἰς αἰσινια
 τοῦ Λυδίας, καὶ ὁ κατὰ τὸν ἀγρῶτον ἡμῶν εἰς
 τοῦ, ὁ ἀπὸ τὰ μέσα τῆς ἐν τῇ Χ. ἐνατοῦ αἰσινια
 ἀμφιστάς γὰρ εἰς αἰσινια μὲν ποιεῖν ἡ εἰσορῆς ἡ τοῦ
 Μεσημβρίου τὴν αἰσινια.

καὶ ἀπὸ τῆς ἐνορατικῆς τοῦ ὀνόματος τῆς Μεση-
 μβρίας διαφυγόντων εἰς τὴν ἀγρῶτον στήλην. ἡ
 Μεσημβρία τοῦ Ἡρόδοτου καὶ Μεσημβρία ἡ Μεγα-

βρήντες ἄρ' αὖτις αὐτῆς νομοφύλακας ἐναγίζοντες ὅσον
 παρὰ τὸν ἑρμῆα θεομητρίαν αἰὲς τοῦ οἰ-
 μοῦτο δίδων. ἦν καὶ τῆς θρακικῆς γέ' ἑσθ' ἑσθ' ἡ
 ἡτ' σημαίνει πόλιν. Ἐν δὲ τοῖς Ἀποστομαθείαις
 αὐτοῦ καὶ θεομητρία αἰὲς τοῦ Μερόα. Παρὰ δὲ
 Ντιόραον τὸν Δαμασκητὸν θεομητρία αἰὲς τοῦ
 Μήσου καὶ θεομητρία αἰὲς τὸ εὐφρόντερον καὶ
 παρὰ τὸν γρανογραφὸν Λοκίων Μαιχιστὸν θεομη-
 τρία αἰὲς τοῦ Μήμου καὶ αἰὲς τὸ εὐφρόντερον θε-
 ομητρία αἰὲς καὶ σήμερον κοινῶς καλεῖται. Ἰδοὺ δὲ
 ἀποδοῖς ἡρωταρεῖντος ὁ Πορφυρογέννητος θεωρεῖ αὐ-
 τὴν ὑλιστικὰ θεωρεῖται, οὐ φέρει τὸ ἄνθος, ἀντιοῦμεν.
 Ἰδοὺ δὲ αἰὲς τοῦ θεοφιλῆς ἐκμετρου καὶ αἰσθητῶς
 αἰὲς αἰσθητῶς παρὰ ἑρμῆα αἰσθητῶς, διὸς διὰ σκευὴν
 τοῦ ἰσθμοῦ συνδέεται μετὰ τῆς περὶ αὐτῆς, καὶ αὐτὴν δὲ
 παρὰ τῆς ἀποσεμνύσεως νῆων ἐκείνων, ἡ θεομητρία
 αἰσθητῶς αἰσθητῶς αἰσθητῶς ἐκμετρου καὶ αἰσθητῶς
 τοῦτο δὲ αἰσθητῶς συνεκρίβηκεν ὁ φυσικὸς αἰσθητῶς τῆς αἰσθη-
 τῶς καὶ ἡ δραστηριότης τῶν ναυτιγῶν παρὰ αὐτῶν.
 αἰσθητῶς αἰσθητῶς αἰσθητῶς αἰσθητῶς, οὕτως καὶ ἡ
 θεομητρία ἐστὶν αἰσθητῶς αὐτόνομον τὸ αἰσθητῶν
 μοῖ, ὁμοῖον αἰσθητῶς τῶ τῆς μετρητοῦ αἰσθητῶς, ὁ-
 ὅσον αἰσθητῶς μὲν ὅσον τοῖς Περσῶν, οὐ οὕτως κα-
 τακρίβησαν τὴν θρακίαν, ἀντιοῦσαν δὲ μετὰ τῆς

186
ἀποστολῶν αὐτῶν συνεθεῖα εἰς ἡγεσί τοῦ ἑρ-
ξοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἐπειτα ἐπεδόθη παρραμείνε-
ρον εἰς τὴν ἀποστολὴν καὶ ἀναίσχυτον εἰς ἐμο-
ριεὺς αὐτῶν ταυτοῖα, τὰ δὲ ἐμφορὶα αὐτῶν
συνάφη, τὴν αὐτῶν τῶν οὐκ ὄντων δινοιοῦντε
ἀπὸ ἡ ἐκεί τοῦ παρραμείνου ἡμῶν ἀνέξαν.
τῆς τοῦ ταυτοῖα ἡμῶν ἡμῶν ἐμφορὶα ἀπο-
όντων, μὴ παρραμείνου ἀπὸ τοῦ οὐκ ὄντων
τῶν ἐκεί τοῦ οὐκ ὄντων τῶν ἀποστολῶν ἐμφορὶα
ἐνεκα εἰς ἀποστολῶν ἐμφορὶα τοῦ ἀποστο-
λοῦ οὐκ ὄντων, καὶ ἀπὸ τοῦ οὐκ ὄντων ἐμφορὶα
τοῦ οὐκ ὄντων, τοῦ οὐκ ὄντων καὶ τοῦ οὐκ ὄντων
ἀποστολῶν ἀπὸ ἀποστολῶν τοῦ οὐκ ὄντων ἡ ἀποστο-
λῶν δι' αὐτῶν εἰδῶν.

Βεβαίως ὡς ὑμεῖς ἐν τῷ ὁδοίῳ τῆς ἐκ-
 κλησίας τῶν Ἀθηναίων δὲν συμπεριεληφθῇ ἐν τῷ
 ἑξῆς ἐνείκῳ συμπλαγνίῳ ὑπάρχει ὁδοῦ οὗτοι ἴδ-
 ούσαν μετὰ τῆς κατὰστροφῆς τῶν θεσπῶν ἐκ
 ἔκτερας δὲ μέρι τοῦ βυζαντίου. πάντως ὁμοί-
 διετέλεσαν ὑπὸ τῆς ἀποστατευτικῆς αὐτῶν ἐκ-
 ποῆς, ἰδίως ὅτε οὗτοι κατὰ τὰς ἀπορρομὰς τοῦ
 θεοφάνητος αὐτοῦ ἀσέβους κατέφθονον καὶ ἐ-
 μύοντο ἀπὸ τοῦ μέρι τῶν καὶ τὸν βασιλεῖα τῶν
 Ὀδυσσῶν ἐν τῷ μέρι, ἐν τῷ ὁδοίῳ τῷ ὑπάρχει, ἐκ

ευπεινόμενον ἰσχυρὰ μὲν αὐτὸ τῶν ἡβδηρῶν περὶ τῶν
 ἡβδηρῶν μέγρι τῶν εὐβοῶν τοῦ Ἰστροῦ, συμπερι-
 εμβαίνετο καὶ ἡ Μεσημβρία τότε. τὰ τῆς περὶ ὁ-
 δού ταύτης νομισματὰ τῆς Μεσημβρίας ἀγνοοῦ-
 τε καὶ γὰρ καὶ ἀκριβὴς εἶνε ὁμῆς, ἐν τούτων δὲ
 τῶν μὲν ἔφερον ἐμφοροῦν κρῖνοι μετὰ γόθου κα-
 τ' ἐνέσπον, ἐμβήματα τοῦ ἡλιαίου θεοῦ ἔφευ καὶ
 ὁμοῦθεν τὰ στοιχεῖα **ΜΕΤΑ** ἐντὸς τῶν τέσσαρων
 μερῶν ἀκρινεῖται τροχῶν, ὅστις θεωρεῖται ὡς ὁ ἡγ-
 ῶς τῆς Μεσημβρίας, ἕτερα δὲ ἐμφοροῦν μὲν
 μεθ' ἡν γυκαμείαν μετὰ διαδῆμονος, ἑστραμ-
 μένην ἀπὸς δεξιᾶς, ὁμοῦθεν δὲ τῆς θαλάσσης ὁρθί-
 αν, ἑστραμμένην ἀπὸς ἀριστερᾶς, φέρουσαν ἀερμενα-
 γαίαν καὶ κείνουσαν δόρυ, ἐσθραμῆ δὲ **ΜΕΣΗΜ**
ΒΡΙΑΝΩΝ.

ὡς ἐν τῶν αὐτονομῶν τούτων νομισμάτων βέ-
 βωμεν, ἡ Μεσημβρία ὑπὸ τὴν θρακικὴν ἐξουσίαν
 δὲν αὐθάγεσε καὶ ὁμομηρίαν τὴν αὐτονομίαν,
 τῆς ὑποτέλειαι αὐτῆς ἐκδηλουμένης μόνον διὰ θα-
 ροχῆς ὁμοσιῶν δυνάμει ἐπ' αὐτῇ θράκηας βασιλεῖς καὶ
 τοῦ ἰσχυρότερος ἀφ' αὐτοῖς, ὡς οὕτω συνειδὼν τότε
 καὶ αἱ γοῖαι ἐν τῇ κράτει τῶν Ὀδυσσῶν ἐγγενεῖαι
 ὄρεαι. ἤμα καὶ Φηγιῶδες ὁ ἡμύντου, ἀπὸς ὅν
 αὐτῶν εἶνε ἀποσημείωσι μετὰ τῶν ὁρομαδῶν

ἀναθερομένον χειρόνων αὐτῆς Ἀποθωνία καὶ Ὀδη- 188
 σου, διαρρηδιστὴς τῆς κατὰ τῶν θρασιῶν εὐνοπραξίας του
 (342 - 339 Π.Χ.) οὐδόμη ἐθίξε τοῖς αὐτονόμοις αὐτῆς
 θεομῶς, ὁ δὲ Μίγας Ἀλέξανδρος ἐθεώρει βεβαιῶς καὶ
 αὐτὴν μετὰ τῶν γοιῶν παρὰ τῶν ὁρίων ἐπὶ συμ-
 μαχόν καὶ αὐτονόμον ὥς ἐν ἐν τῷ ὑπαίξει. Παρὰ τὴν
 ἀναγόμενους ὁμοῦ τοῦ Λυσισμάχου ἐπὶ βασιλείᾳ τῆς
 θρακίης μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ἀλέξανδρου καὶ τὴν
 ὑπὸ αὐτοῦ καταργησὶν τῆς αὐτονομίας τῶν παρὰ τῶν
 ὑπαίξεως ὁρίων ἐν τῷ Εὐξείνῳ ταύτης ἐστέρηθη τότε
 συνεδῶς καὶ ἡ Μεσημβρία, καταστᾶσα ἀμέσως ὑ-
 πόμωτος καὶ φόρος ὁδοῦ τῆς τῆς σφύρης τῆς ταύτης
 βασιλείᾳ ἔφερον οὐ μόνον αὐτὴ ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀποθω-
 νία (ἑωξοπορίς) Ὀδησσός (Βάρνη) Κάπριος (Μαγιάριος)
 Ἰστρος (Καρα-Παρμάν) καὶ ἄλλαι, αἵτινες οὐσιῶσαι
 κατὰ τοῦ χρόνου ἴσως τοῦτου τὴν ἐξ ἐπιγραφῆς
 μόνον γνωστὴν Ὀμοσπονδίαν τῆς Πενταπόλεως, διε-
 βουλεύθησαν καὶ περὶ τῆς ἀναμνήσεως τῆς αὐτονομί-
 ας αὐτῶν διὰ τῶν ὁρίων. Πρῶτη ἡ Κάπριος, συμ-
 μαχήσασα μετὰ τῶν περὶ τοὺς ἑωξοπορίων καὶ θρα-
 κίων καὶ γαβούσα ὑπόσχεσιν βοηθείας παρὰ τοῦ βα-
 σιλέως τῆς Ἰσθίας Ἀντιγόνοιο, ἐδράξατο τὰ ὅρια, τὸ δὲ
 παράδειγμα αὐτῆς ἐμμελήθησαν ἡ τε Ὀδησσός καὶ ἡ Ἰστρος,
 ἀποδιδόναι τὰς φρουράς τοῦ Λυσισμάχου (316 π.Χ.).

ἡ γὰρ οὐκ ἐπείθων παρθεῖν καὶ κατατροπῶσα ἐν διαφόροις
 μάχαις τοὺς συμμάχους καθύπερθε δι' ὁμοιοφύας καὶ εὐαί-
 στωτάς. Καὶ ὅτλη τὴν διαρμυίαν τῆς ἐκτασάσεως ταύτης, ἵνα
 φηγῆται Διδώρος ὁ ἐπιμενέτης, δὲν γίνεσθαι μνῆα τοῦ ὀνόματος
 τῆς Μεσημβρίας, ὅτι ἐπὶ τῆς ὁμῶς τινὸς τεταπεινώμεθα ὅτι
 δὲν ἐμείνεν ἀμέτοχος τοῦ τυττήματος, τοσοῦτον μᾶλλον, ὅσῳ
 μία τῶν πόλεων τῆς Ὀμοσπονδίας τῆς Πενταπόλεως καὶ πεντα-
 πόλεως πόλις ἐκτασάσατο, διὰ πόλεων καὶ πολεμίων συν-
 εδέετο πόλις αὐτῶν συμπεριόντων ἐν αὐτῇ δὲ ἡ αὐτονομία εἶχε
 καταρῶν ἐκ τοῦ λυσισμάχου, πόλις ἀνάγκη τῆς πόλεως ἔχει
 γε καὶ συμφορᾶν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ἐν αὐτῇ καὶ δύνα-
 με διατελοῦσα, ἔδρυσεν ἀξιοχρόνον αὐτονομίαν τὴν πόλιν τὴν
 Ὀδησσὸν Βιζάντην (Καβαρὸν), ἐν δὲ τῇ πενταπόλει νομισματο-
 ποιῶν αὐτῇ ὁμοίον καὶ ἰδέα ἐξευθεύοντο νομίσματα, ὡς ἔργα
 τετραδράχμου τοῦ ἡ. ἡ Βιζάντιου, ὁ βορρῆ τοῦ λυσισμάχου καὶ αὐ-
 τῶν καὶ τῶν παρακείμετων πόλεων.

Ἐξαγαγεθέντος πάντος ἡρώδους τοῦ λυσισμάχου καὶ
 τοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Παριων ἐν τῇ θράκῃ τῷ 279
 π.Χ. καὶ ἡ Μεσημβρία μὲν τῶν πολεμίων παραμὼν
 πόλεων αὐτοκράτορος τότε τὴν ἐλευθερίαν, ἡ ὁμῶς ἡν δια-
 τήρησεν καὶ ἐφεξῆς, φαίνεται ὅτι δὲν ἡδυνήθη ἡ αὐτονομία
 τῆς κατὰ βορρῆ πόλεως πόλις τοῦ ἐκτασάσεως. Ὅτι δὲ τὸ
 Βιζάντιον ἐκράτει τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Καρίας
 (240 π.Χ.) αὐτοκράτει τῇ ἡν κατασκήσῃ μονόπολις τὸ

εξαγωγικόν ἐμπορίον τῆς παρακειμένης ὁμοίας
 ἰσὺς μερίστη ἡμῶν αὐτοῦ. ἡ θεσημεία δὲν
 ἀναφέρεται μὲν ἰσὺς μεταστροφῶν τοῦ ὁμοίου,
 δάντως ὅμως διέσωξε τὴν αὐτονομίαν τῆς ἡδὲ
 τε καὶ ἐπὶ ὁμοίᾳ ἐξέζηλ' ἐπὶ ἐν συνθήκῃ δὲ τι-
 νι παρὰ τῷ ὁμοίῳ, συνομολογήθησαν τῷ 178 ἔτη
 π.Χ. μετὰ τὸ τοῦ βασιλέως τοῦ Πόντου Φαρνάκου
 τοῦ Α' τοῦ τῆς Περσείου ἐοικέντος τοῦ Β' τοῦ τῆς
 Βιθυνίας Προυσίου τοῦ Β' καὶ τοῦ τῆς Καππαδο-
 δονίας Σπριανθοῦ τοῦ Δ', ἀπὸς αἰμαί βαίαν εἰ-
 ρηνέουσιν προσυπογράφοντες καὶ οἱ αὐτονομο-
 μενοι θεσημεῖοι. καὶ κατὰ τοῦ χρόνου
 τούτου ἡ θεσημεία ἐξετύθη ἀρχοῦ τετρα-
 δραμια τοῦ ἡ. ἡλεξάνδρου, κατωτέρᾳ ὅμως
 τέρψης.

Δὲν ἀναφέρεται δὲ ἡ θεσημεία οὐδὲ κατὰ
 τὸν γ' ἡλεξάνδρου ὁμοίον, καθ' ὃν τὸ μέρος
 τοῦ μεταστροφῶν μὲν, ἀλλ' αὐτοῦ ὁμοίου βασιλέ-
 ως τοῦ Πόντου ἡλεξάνδρου τοῦ Εὐδατοῦ καὶ
 τὰ τῶν Πυλαιῶν ἔλαβον οὐ μόνον οἱ παρὰ τὸν
 Ἰστρον ἡμῶν καὶ Ὀδότην οἰκούντες Λυδοὶ
 καὶ Θράκες, ἀλλὰ καὶ ἁπασα ἡ Ποντικὴ πα-
 ραλία, (74-64 π.Χ.) ἡ δὲ γένεσις τῆς θεσημείας
 ὁμοίου ἐποφῆ καὶ νομισματικὰ ἀπὸ τῆς αὐ.

τοῦ. Ἰσως ἡ συμμετοχὴ τῶν παραγῶν ὁρῶν τῆς καὶ
 μοισίας καὶ θράκης ὑπὲρ τοῦ Μηδραδάτου παρέρ-
 χεν εὐσημιον φέρουσιν εἰς τὸν κατὰ τῶν βεσσῶν ὑ-
 στρατεύσαντα ρωμαίων στρατηγὸν Μάρκον Ιου-
 λιον ἵνα καταλάβῃ αὐτὰς, (72 π.Χ.) μεθ' ὧν ἐπ'
 τὴν Μεσημβρίαν μετὰ τῆς ἀσσιμίας αὐτῆς βίβλ'
 νηδ, ὡς ἰστοροῦσιν ὅτε Ἀππιανὸς ὁ Ἀλεξανδρεὺς καὶ
 Εὐτρόχιος. Μετὰ εἰκοσι πενθῶν ἐτῶν ἐσηθεν ἡ
 ἐκδρομὴ τῶν Γετῶν ὑπὸ τὸν Βουρεβίσταν, περι-
 ὦν Δίδων ὁ Χρισόστομος ἐν τῷ Βερνυθεντικῷ
 λόγῳ αὐτοῦ γέγραπται ὅτι μετὰ τὴν ἀγῶνιν τῆς Βορ-
 σθενίδος εἶχον "καὶ τοὺς ἀγῶνας ἐν τοῖς ἀριστέροις
 τοῦ Τόντου ὁρῶντες μέρη Ἀσσημίας" καταλαμβάντες
 οὕτω καὶ τὴν Μεσημβρίαν. Ἡ ἐκδρομὴ ὅμως αὐτῇ
 ὑποκρίνεται βραχυπρόσθε· ἐν ἐπιγραφῇ ὑφ' ἡμῶν
 ἀναμνησθεῖσθαι ἐν Μεσημβρία, ἀνέστημεν ὅτι οἱ στρα-
 τηγοὶ Μόστος Φηγήμωνος, Ξενουχῆς Λαγνέτος καὶ Δα-
 μέας Διονυσίου ἐνέμισαν διὰ στρατηγήματος τὸν
 Βουρεβίσταν.

Ὑπὸ τὴν ρωμαϊκὴν περιεχούσα ἐξουσίαν ἡ
 Μεσημβρία δὲν ἀνάμνησε φαίνεται καθορμηθεῖ-
 αν τὴν αὐτονομίαν· τοῦτο ἐξάγομεν ἐκ τῶν ἐπι-
 γραφῶν, ἐν ᾗ ἀναφέρονται βόρμενται ἀγορονόμοι
 κ.λ.π. τῆς ἀσσημίας καὶ ἐκ τῆς ἀδείας τοῦ βασιλέως

ως καὶ ὑπότερον ἴδια νομίζονται. Ἐπεὶ δὲ αὖτε περὶ
 τῆς Μεσημβρίας εὐδήσει δὲ εἶναι τόσον παλαι-
 αι. Μετὰ τὸν ἑρπύωνα ὅστις τὴν μὲν αἰδοιαν
 αὐτῆς Βιζώνην ἀναφέρει κατασθεῖσαν ὑπόσι-
 σμῶν. Δευτέρως δὲ ἑτέρως αἰδοιαν αὐτῆς τῆς
 εὐείθεν τοῦ Ἄϊμου Ναιόγον, μνημονεύει αὐτῆς καὶ
 ὁ Οβίδιος ἐν τινι τῶν ἑρηνῶν τοῦ (9 μ. Χ.), ὁ Πο-
 πωνος Μεγας (44 μ. Χ.) καὶ μετὰ τούτον Πλίνιος ὁ
 Ἰσχυρότερος (71 μ. Χ.) ὅστις τὴν μὲν δευτέραν αἰδοι-
 ιαν τῆς Μεσημβρίας Ναιόγον αἰδοιαν εἰς τερ-
 ναύγον, ~~αἰδοιαν~~ εἰς δὲ τοῦ ἀπομακρυνέντου Ἄϊμο-
 νίδου αἰρωτηρείου ἀναφέρει μεμνηνὸν τοῦ Ἰπριστείου,
 αὐτῆς καὶ τοῦ Διὸς Ἰπριστεύου, οὗ τοι ἐπειδὴ
 ἀπαρτὴν σημερινὴν μοῖραν τοῦ Ἄϊμου Νηογίου. Καὶ
 ὁ Νηομνδεὺς Ἰπριστεύου ἐν τῷ ἑρπύωνι τοῦ Εὐξεί-
 νου Πόντου σημειοῖ τὴν Μεσημβρίαν μεμνηνὴν
 ἐν τῇ Σιωθίᾳ, ἔρημον δὲ τὴν Βιζώνην ἐν τῶν ἡμε-
 ρῶν τοῦ (138 μ. Χ.) ἐν τῷ Πορμενίῳ ὁ Κλαύδιος (160
 μ. Χ.) κατατάσσει αὐτῇ μετὰ τὴν τῶν αἰώνων τῆς
 καὶ τῶν Μοισιάδων, ἐν τούτῳ δὲ ἀποθανὼν ἡρόσθη
 βραδύτερον καὶ ὁ Ἀραθήμερος. τῆς περιόδου ταύ-
 τῃς ἀμειότερα αὐδαρτῶνται νομίζονται τῆς Μεση-
 μβρίας γαμὰ ἀσάρτα, ἀφ' ἐνὸς μὲν φέρονται τὴν ἀσ-
 τομὴν τοῦ ρωμαίου αυτοκράτορος ἐφ' οὗ ἐξεδόθη.

σαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ Ἡρακλῆα, Διμήτρα, Ἀπόλλωνα,
 Τύχην Ἀφροδίτην, Ὑγίαν, Ξέραιον, Κυβέβην κ. τ. τ. Ταῦτα
 τὰ ἀποκείμενα ἀπὸ τοῦ Ἡδριανοῦ (117-133 μ. ἡ.) τε-
 λεύτωσι μέχρι Φιγιδίου τοῦ Ἀραβοῦ (244-249),
 ἡ δὲ ἰατρικὴ δὲ σημεῖωσεν ἢ σημειώσωσι, ὅτι κατὰ τὸ ἔλε-
 γοντο τῇ διακοστὶ τῇ εὐδόσει τῶν νοσημάτων
 τῇ Μεσημβρίᾳ ἀπογονταὶ αἱ ἀγροαγῆται εὐει-
 ναι ἰατρονομίαι τῶν τόπων ἐν τῇ θράκῃ καὶ αἱ
 δευτέραι αὐτῇ μάλιστα γίνονται μὴ ὑπέστη καὶ αὐτὴ
 τὴν τύχην τῇ ὕπῃ τῶν βαρβαρῶν τούτων ἐμφορῇ
 θεῶν τε γειτονῶν Ἀγιάδου.

Ἐπομνηστεύσαντο δὲ τοῦ χριστιανισμοῦ εἰς
 τὰ ~~μετέωρα~~ μέρη ταῦτα, ἡ Μεσημβρία ἀπὸ τῶν
 πρώτων χρόνων ἀνεδείχθη ἰατρονομία, τὰ μάλιστα συν-
 τελέσασα ἐν τῇ ἐκείνῃ καὶ ἐνίσχυσιν αὐτοῦ.
 εἰς ἰατρονομίαν αὐτῇ. Περὶ καλούμενος, παρέρχεται
 εἰς τὴν ἐν Νικαίᾳ τῷ 325 συγκληθεῖσαν αὐτοῦ διου-
 μεντικὴν Σύνοδον. Ὅσα δὲ ὑπερῶς ἐν αὐτῇ ἡ γαῖρα
 τῶν ἀρχαίων θεῶν, τόσα μετέβαλλον καὶ τὰ δι'
 αὐτῇ συνεπρόκείμενα ἦθῃ καὶ ἔθιμα τοῦ τε ἔθ-
 νικοῦ καὶ κοινωτικοῦ, ἐν μέρει δὲ καὶ τοῦ διορι-
 σμοῦ βίου τῶν κατοίκων. τινὲς τούτων μεταβά-
 νον ~~μὴ μόνον~~ μόνον ἐξ ἰατρονομίας, ἀνηκουστικῶς
 ἀπὸ τῶν γροθιῶν διαστήματα ὁδοῦ μέχρι τούδε διε-

κρίξαμεν. Εἶπεν ἡ Μεσημβρία ἰδίαν βουλήν, δη-
 μον καὶ ἐκκλησίαν, τὰ ὑπὸ τὰς ταῦτα στοιχεί-
 α θαντὸς ἐκκλησιαστικοῦ διοικητικοῦ, ἐν τῶν κατοι-
 κων δὲ αὐτῆς ἀναφέρονται βουλευταί, γερουσια-
 σταί, σύνεδροι, ἀγορανομοί, ταξιάρχαι, προμαχίται, λα-
 μιοὶ καὶ ἄλλοι, ἐνδεκόμενοι πάντες ἐν τῇ διακε-
 κρυμμένῃ ταξίᾳ τῶν πολιτῶν. Τὴν διοικητικὴν
 καὶ κυβερνητικὴν ἀρχὴν εἶχε φαίνεσθαι ἡ βου-
 λή, ἥτις πρὸς τοὺς ἄλλοις ἀπερρέουσα καὶ τὰς
 τὴν κρίσιν τῆς ἐκκλησίας εἰσαγόμενα καὶ το-
 κείστα ἐξ Ἀγαθῆς τῆς ἀπορριμώμενα ψηφί-
 σματα, ὡς εἶναι ἀσυνετηὰ διαφόρων τιμῶν
 καὶ ἀπονομῶν ἐπὶ τοῖς πολιτοῖς, ἐνεργετήσαν.
 τὰς τὴν κρίσιν ἀρχὰς τε καὶ ξένους. Ἐν γένει ὁ
 τύπος τῶν ψηφισμάτων τούτων, ὡς ἐστὶ τῶν
 πολιταξίων, τῶν ἀναθηματικῶν ἀράξεων, τῶν
 ἐκτελεστικῶν ὡς καὶ τῶν νομοθετικῶν, μαρτυρεῖ
 τὴν διοικητικὴν τῆς Μεσημβρίας καταγωγὴν, ὡς ὁ-
 μοίως τῇ τῇ μετροπόλει αὐτῆς.

Ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν ἀρρωτενέουσιν τοῦ ρω-
 μαίου καὶ ἐπὶ τὸ βυζάντιον ἡ Μεσημβρία
 ἀρχεὶ ἀποσημαίνουσαι σημαντικώτερον
 θέσιν ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ἰδίως ἐν τῇ στρατηγιᾷ
 αὐτῆς θέσιν ἀπὸ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου μέχρι

τῆς εἰσβολῆς τῶν Ἀβοιρῶν μίαν καὶ μόνην εἰδήσιν ἐ-
 γομεν περὶ αὐτῆς ἐν τῇ περὶ Πρωτευμησιῶν Εὐθέ-
 σει Εὐφρανίου τοῦ Κουαρίου, ὅτι ἦν ἐπισκοπὴ ἡσα-
 γομένη τῷ μητροπολίτῳ θρόνῳ τῆς Ἀδριανου-
 πόλεως. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁμῶς εἰρήθον βαρβαρι-
 καὶ εἰσβολαὶ εἰς τὴν Θράκην, ἢ τῶν βισιγοτῶν,
 τῶν Οὐντῶν, Λυγαβηνῶν καὶ ἄλλων, καὶ ἂν ἐξη-
 γασθῇ ὡσαύτα ἡ περὶ τὴν Μεσημβρίαν ἐπισκοπὴ
 γῶρα ἄλλὰ περὶ τῆς πόλεως οὐδὲν γότος, οὔτε παρὰ
 τοῖς διασωζομένοις βυζαντινοῖς ιστορικοῖς καὶ
 χρονολογοῖς, οὔτε ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Λεοντίου,
 ἐν ᾧ ἀπαριθμοῦνται 936 πόλεις τοῦ βυζαντινοῦ
 κράτους, οὔτε ἐν τῷ περὶ Ἡτρίσσεως τοῦ Λουσιτα-
 νοῦ ἔργῳ τοῦ Προκοπίου, καὶ τοὶ φαίνονται εἰσεῖ-
 ἐν αὐτῇ ἀποσπασματικὰ τμήματα τῆς εἰρήνης τοῦ οἰ-
 κοδόμου τοῦτου αυτοκράτορος. Μόνον κατὰ τὴν εἰσ-
 βολὴν τῶν βαρβαρῶν τῷ 586 εἰς τὴν Θράκην ὁ
 Θεοφύλακτος ἡμιούαιτης ιστορεῖ, ὅτι οὗτοι διε-
 θύντες τοὶ ὄρκα τῆς Μεσημβρίας κατέμειναν τοῖς
 φηλαίοις αὐτὰ πεντακοντοῖς φρουροῖς ὡς ἀντι-
 σταῖντας ἡρωτικώτατοι. Ἡ πόλις ὁμῶς φαίνεται ὅτι
 ἐσώθη τότε γάρ, εἰς τὴν πόσιν αὐτῆς ὀχυρότη-
 τα καὶ τὰ ἰσχυρά αὐτῆς τείχη ἄλλως ἂν ὑπέω-
 πτεν. Θ' ἀνέφερε τοῦτο ὁ Θ. ἡμιούαιτης, ὡς ἀνάγε-

περε περί τῆς γείτονος αὐτῆς Ἀγρίας.

Κατά δὲ τὴν εἰσβολὴν τῶν Βουγάρων εἰς τὴν οὐ-
 λιοσίαν τῷ 679 ἵδεν τὸν Ἡσαυρὸν, ὅτε αὐτο-
 κρατὸρ ἤκοντο αὐτοὶ ὁ Τυγώναιος εὐστρα-
 τεύσας καὶ αὐτῶν καὶ προσβῆθαι ἐπ' ἀρσενίδος
 ἠναγκάσθη ἵνα κατασπύσῃ μετὰ σέρτε δρομῶν
 καὶ τῆς βασιλικῆς αὐτοῦ θειασίας εἰς τὴν Μεσημ-
 βρίαν ἀπὸ νοσηρείαν ἐπ' αὐτὴν αὐτῆς γούρα.
 Οἱ στρατηγοὶ ὅμως αὐτοῦ διαρπούσης τῆς ἐκουσίας
 τοῦ ἡγετῆος ἀποσποδύντας παρὰ τὴν Βαϊρην,
 ἐπισπεμένης δὲ ἤδη τῆς εἰσβολῆς τῶν Βουγάρων καὶ
 εἰς τὴν Θράκην, ὁ αὐτοκρατὸρ ἵνα ἀπογῆται τοῦτο πα-
 ρεμύρησεν αὐτοῖς θάσσαι τὴν καὶ οὐλιοσίαν ἀπὸ
 ὀρίστικῆς αὐτῶν ἐγκατάστασιν.

Τούτωνθεν ἡ Μεσημβρία, ὡς συνορεύουσα ἤδη
 τῷ νεοσυστάτῳ Βουγαριῶν κράτει, ἀρρεταί περι-
 φανέστερον διαδροματίζουσα ἀπόσπαστον. Προύριον
 ἐν τῶν δυσωρθετοτέρων τῆς Βυζαντινῆς αὐτο-
 κρατορίας καὶ σπουδαίως ἐκδοριμὸς γῆμιν ἐπὶ
 τῆς δυτικῆς παραλίας τοῦ Εὐξείνου ἐν εὐρετα-
 μέναι περιήθην ἐκδοριμὸς σχεδὸν μετὰ τῶν γε-
 γόνων αὐτῆς, μετὰ τὴν εἰς τοῦτον ἀποστῆσασα. Οὐδὲ
 καὶ ὁμῶς τὰ δύο κράτη περιήρποντο ἐν ῥῆξιν, ἀπὸ
 γαμὶ ἐρησιμένον ὡς ὀρμητήριον ἢ σταθμὸν

τοῦ Βυζαντινοῦ στόλου καὶ στρατοῦ κατὰ τῶν ἐν-
 θρών, εἰ δὲ τὰ ἀπὸ αὐτῆς κρατερά καὶ ἀσπί-
 νοι συνευροσθηθῶσι μαχοί. ἤλ' ἐνίοτε αἰδέβη
 καὶ καταφύγιον ἀσφαγῆς ἐκδύων βουγάρων
 ἡγεμόνων, ἢ ἀνταδαιτητῶν τοῦ βουγάρου
 θρόνου, ἢ καὶ τὸ μῆζον τῆς ἐρίδος μεταξὺ τῶν αὐτο-
 κρατορῶν τοῦ Βυζαντίου καὶ τῶν ἡγεμόνων τῆς βη-
 γαρίας, ὅτε μὲν καταλαμβάνομένη ὑπὸ τούτων ὅ-
 τε δὲ ἀναικτωμένη ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων ὅπου
 ἐπεθοῦσα ἡ τουρκικὴ καὶ αἰνὴς ἐβη μετὰ
 εἰς τὰ ἀποβουλὰ αὐτῶν διαμάχας· ἀλλὰ περὶ πάν-
 των τούτων ρηθῆσεται κατωτέρω.

Ὁ δὲ υἱὸς καὶ διάδοχος Κωνσταντίνου τοῦ Ἰω-
 γαννοῦ Ἰουστιανῆς ὁ β' εἰς τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ
 βασιλείας (685-695) ἐνίσχυσε σπουδαίως τὸν πη-
 λῶν τῆς Θεσσαλίας διὰ τοῦ συνοικισμοῦ ἐν
 αὐτῇ πολλῶν μαγικῶν ἐξέστας Ἰσλαμῶν. Οἱ κα-
 μένους τῶν τούτων μαγικῶν ἀποστήσασα ἐν τῇ ἐκ-
 νοσθίᾳ, ἀνηφορηθεῖσα τὴν διὰ τῶν ἀριγύρων
 τῆς Θεσσαλίας διεξουσίαν τοῦ ἐπισκόπου ἡδὴ καὶ
 φράδος ἐν τῇ ἀρετῇ αὐτοκρατορῶν, ὁδυνόντες
 κατὰ τῆς ἀρωτενύσεως μετὰ τῶν συμμάχων αὐτῶν
 βουγάρων ἀπὸ ἀναικῆσιν τοῦ θρόνου, αἰδέσμε-
 νον αὐτῶν διὰ τοῦ υἱοῦ Κωνσταντίνου ἀνταρ-
 τῶν.

σίαν προβοίαν. Ο Ιουστιανὸς ἀάγων τότε ἐκ
 δειαν προφῶν τοσούτον νύχαριστή θη εὐ τῆς προ-
 βορᾶς, ὡς καὶ εὐ τοῦ ἀρετῶν ἀρετῶν ἀρετῶν
 τοῦ νεανίου, ὥστε ἀπαρᾶβιν αὐτὸν μεθ' αὐτὸν
 εἰς τὴν ἀρωτεύουσιν αὐτὸν εἰλεν ἀρηγὸν τῆς σω-
 ματοβογαυῆς τοῦ τοῦ εἰσδοιζόν τοῦ τοῦ τῆς
 θεομῆτρίας εἶναι ὁ μετὰ ἀρηγᾶς ἀρετῶν ἀν-
 ερθὼν εἰς τοῦ αὐτοκρατορι τοῦ θρόνου ἀρετῶν
 γενεᾶς τῆς κοινῆς δυναστείας τῶν βασιλέων. Ἦ-
 ναν ὁ βασιλεὺς βασιλεύσας ἀπὸ τοῦ 717-741.

Κατὰ τὴν διαρκειαν τῆς βασιλείας τοῦ λεόντος
 οἱ βούραιοι εἰς φιλικὰ καὶ ἀνὰμνην διατεροῦ-
 νται μετ' αὐτοῦ στέφει ἀνδραγαθὴν ἀρετῶν
 ῥησαν εἰς τὴν ἀρετῶν τῆς θεομῆτρίας ἀν-
 ῆ εἰς τοῦ ἀξιόχρους καὶ διαδόχου αὐτοῦ ἡν-
 σταντίνου τοῦ Εἰς μετὰ τῶν δύο κρατῶν ἐνθο-
 ἀρετῶν εἰσανεγνηθῆσαν εἰς ἀρετῶν σφοδρότερον.
 Οὐαὶ τοῦ αὐτοῦ εἰσανεγνηθῆσαν εἰς ἀρετῶν εἰσανε-
 γνηθῆσαν, ἀλλ' ἡ ἀρετῶν ἀνὰμνην ἀνὰμνην ἡ ἀρετῶν
 ῥην ἀνὰμνην τῆς τῆς τοῦ 743. Εὐμμενὲς οἱ βού-
 ραιοι εἰσανεγνηθῆσαν τότε ὡς ἀρετῶν τῆς τῆς
 τῆς τῶν τῆς ἡγεμονίας τῆς τῆς καὶ τοῦ συμβούλου
 αὐτοῦ καὶ ἀνὰμνην διαδόχον τὸν λαβόντα, ὁ αὐτὸς
 εἰσανεγνηθῆσαν δια τῆς τῆς τοῦ ἀρετῶν τοῦ αὐτοῦ.

τέθυκεν ἐμβαταξέμεθα τὸν θρόνον εἰς τὴν Μεσημβρίαν καὶ ἐξ αὐτῆς εἰς τὴν Κυρηναικίαν. Εἰς ἁγὴν εὐσπλαχείαν κατὰ τὴν Βουλγαρίαν τῷ 814 ὁ αὐτοκρατορικὸς στόχος δωδεκάμισχιόσι φέρων ἰσχυρὰ μέγαν ἰσχύος καὶ σπουδὴν ἰσὺς σφοδρὰς ἐπιπορεύσας εἰς τὰς περὶ Μεσημβρίαν αἰκίας.

Κατὰ δὲ τὴν συνωμοσίαν ἦν ὁ αὐτοκράτωρ Νικηφόρος ὁ Νομοθέτης ἰσχύος τῷ 810 ἐτ. Βουλγαρία, ὁ ἡγεμὼν τῶν Βουλγάρων Κρούμιος ποιεῖσας εἰς τὸν νέον αὐτοκράτορα Μηνάην τὸν Παρμαβέροισι εἰρήνης καὶ τοῦτων δουλῶν μὴ γενομένων, ἐξεμύνησε κατὰ τὴν Μεσημβρίαν περὶ τὰ μέσα Οὐλκίου τοῦ 812, ἀγγέλων μνηστῶν ἀπὸς Βουλγαρίαν αὐτῆς. Οἱ αὐτοὶ τοὶ μέγιστον εἰς τὰ ἰσχυρὰ αὐτῆς τὴν ἔχοντες ἀπεσείθησαν ἡμυνόντο ἀνδρείοτατα, ἀλλ' ἐν τῇ κυρτακτανοσείᾳ οὐδεμία ἐπαύνητο βοηθεῖν, ἐν αὐτῇ αὐτοκρατορικῇ καὶ μνηστῶν τοῦ ἐθνικοῦ ἐσείον αὐτοὶ ἐν θυμῷ καὶ ἀνδρείῳ διεσπάρησαν. Οὕτω μετὰ δὲ καὶ ἀποβλήσαντες γενναίως ἀμυνόμενοι ἐξέπεδον ἡ Μεσημβρία ἰσὺς τῶν Βουλγάρων τῇ τῇ Νοεμβρίῳ καὶ ἐπενεχθήθη δουλῶν. Μεταξὺ τῶν πολεμίων γὰρ ἦσαν ἰσχυρὰ μέγαν ποσότης χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ἀφθονὸν ὄρνον ὡς καὶ ἑλπίων.

τοι ἐξ γαμοῖσι φωνεῖ ὑπερμεγέθεις, δι' ὧν τοῦτο ἐξή-
κοντι ξέτο κατὰ τῶν ἐχθρῶν. ἤδη ἡ εἰς τὴν ἀγῶσιν
τῆς Μεσημβρίας γὰρ τῶν Βούγγαρων βραχὺν δι-
ήρπυσε χρόνον.

Μετὰ δύο ἔτη ὁ διαδεχθεὶς τὸν αὐτοκρατορα
Μηγαλὴ Νέων ὁ Ἀρμένιος, ἀνηφορθεὶς ὅτι οἱ βό-
γγαροι ἦσαν συγκεντρωμένοι παρὰ τὴν Μεσημ-
βρίαν, ἀφίκετο οὐ μακρὰν τοῦ στρατοπέδου αὐ-
τῶν εἰς θέσιν ὁρᾶν εἰς παραβυάδας τινας
τοῦ Ἀἰετος ὑπομένων τὴν κατάληξιν σιμῆν
ἵνα εἰσέλθῃ καὶ αὐτῶν ἡγεὶ δὲν ἐβράδυνε νὰ
παρουσιασθῇ. Παθόντες μετ' ὀλίγον δεινὴν ἐν-
δεῖαν προσῆλθον καὶ μὴ ἐπικύρτες νὰ ἀποχωρήσω-
σι περὶ τέρῳ ἀπὸς αὐτῶν ἤκησιν περὶ ἡμέραν οἱ βό-
γγαροι εἰς ἀσπὴν ἀθυμίαν καὶ ἀδύρῳσιν, μὴ
διαλαβοῦσάν τὸν Νέοντα. Εἰσέλθων γούδον αἰ-
νῆς καὶ αὐτῶν τὴν 13 Ἀπριλίου τοῦ 814 εἰσέφερε
σφαγὴν δεινοτάτην, ἥν οὐδ' αἰ γυναικεὶ καὶ καὶ
παῖδι διέφυγον, ὀνήμοι δὲ διεσάθησαν μετὰ
τοῦ κυρίου ἀνηφοθέντες πρὸς ἑμμοιο, ἀποθανόν-
τες μετ' ὀλίγον ἐν τῶν ἀσπῶν. Ἡ καταστροφή ὅμως
ἔξετο αὐτῇ, ὥστε ὡς ἀναφέρει ὁ Κωνσταντῖνος
ὁ Πορφυρογέννητος μετὰ μίαν καὶ ἐσέμεινα
ἐκατομμύρια ἰδίαι οἱ εὐεῖθεν διερχόμενοι βόγγαροι.

γαροι δαυτοχοδευλόντες τό αἰσάνισον εἰμῖνο ὕ-
 ψωμα εἰδόμεον ὀδυνηρῶς καί μερῶς τῶν ἐπὶ τῇ
 παρηγεθρία εἰμῖνη. Ἡ παραφυαί τοῦ ἡμῶν τὸς
 μὲν ἐμνήθη «Βούνα» λέοντος σήμερον δὲ γέσται
 Τηπερίτη, ὃ δὲ γῶρος ἐφ' οὗ ἀνηγέρθη ἀράμῃς ἐν
 τῶν ὀστέων τῶν σφαγμένων «Νόμα» οὐνο-
 μάζεται νῦν ὑπὸ τῶν Θεσημβριανῶν.

Οὕτω ἡ Θεσημβρία ἀπρίνη θε αἰμῖν ὑπὸ τὰ
 συνηθρα τῶν βούωντινῶν αὐτοκρατορῶν, ταχὺς
 ἀναλαβοῦσα ἐν τῇ ἀνηξίᾳ αὐτῇ συμφορᾷ.
 τὰ διεργαζοῦσα τείνη αὐτῇ εἰδόμενα ἰσθῆσαν, ἀπ-
 ροὶ δὲ τινὲς ἀνηγέρθησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Θε-
 φίρου, ὡς ἀνέγνωμεν ἐν ἐπιγραφῇ. ὡς καὶ ἀπρίνη
 γὰρ ἐμνήθηται, ὡς μὲν καταρρέουσα ἤδη εἴνε ὑπὸ
 τοῦ ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος βασιλεῖος τοῦ
 Μαμεδόνοσ ἀπρωτηραιοθέντος τῷ 884 καὶ ἐν τῇ
 Θεσημβρία, ἀρχιεπισκοπῇ ἤδη αὐτομεθάρῃ,
 ἐξορίσθοντος καὶ ἐγκαταβιώσαντος στρατῆρος
 λέοντος τοῦ Ἀθωδούου.

Ἐπεξῆς εἰσι μίαν ἀπρίνου εὐαγορταετηρί-
 δα αἰδὸ τῇ παρὰ τὴν Θεσημβρίαν παρηγεθρί-
 ας αὐτῶν, οἱ βούγαροι οὐδὲν καὶ αὐτῇ αἰσάν-
 μισαν. ἀλλ' ἡ εἰς τὴν ἀεδίδα τῇ Ἀγγελῶν τῇ ἐπὶ
 Ἀγρόστου τοῦ 917 ἦτα τοῦ ἀρχιεπισκόπου Νέοκ

τοῦ τοῦ Θεοῦ, μίσην συνθέντες, ἵνα διασωθῇς
 Μεσσηβρία καὶ ἐξ' αὐτῆς αἰσθηθῇς εἰς τὴν
 ἀρωγεύουσαν, ἀπεδωκεν αὐτῇ εἰς τὸν νουν τὴν
 αὐτοῦ ἡγεμόνα τῶν Βουλῶν ἑκείων. Μετὰ
 τὸν θάνατον τούτου ὁ Θεὸς καὶ δαίδαλος αὐτοῦ
 Πέτρος ἐκλήθησας συνυπογράφησε πέντε τὴν ἐ-
 ρήνην ἐν Μεσσηβρία τῷ 927, διαποροφματι-
 θύσαν μετὰ τὸν αἰσθηθέντων ἐν Κωνσταντι-
 νουπόλει ὑπομνήτων τῶν ἀναυλῶν Κωνσταν-
 τίνου Ροδίου καὶ Θεοδοσίου Ἀββουῆ, ἀρχὴς αὐτῆς
 ἔμενεν ὡς τὴν υπριότητα του.

Μετὰ οὖν καὶ τισσάροντα ἐξ ἡμερῶν
 θείας τῆς Βουλῆς ὡς τοῦ ἡρωικοῦ αὐτοῦ
 τοῦ Ἰωάννου τοῦ Τσιμισῆ, ἀνεκλήθη τότε καὶ
 ἡ Μεσσηβρία, μετὰ τὴν αἰμαίνουσα εἰς ἐπι-
 σοπία. Πλείστα πλοῖνα ἀπολείπει, αὐτὴ γὰρ καὶ
 καταβύσιν εἰς ὅτερον εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν
 ἀπὸ ἀρομῆθειας ἐμφορεῖται ἀποσπῶνται.
 τοῦ ἡδὴ εἰς αὐτὴν, συγκυρώσαντα κατὰ τοὺς πρό-
 νους τούτους μέγα μέρος τοῦ ἐμπορίου τῆς ἡρω-
 κεύουσας. ἀλλὰ κατὰ τοὺς ῥωτικοὺς ὑποβόας οὐδε-
 μία αὐτῆς γίνεται μεία, καὶ τοὶ οἱ ἐπιδρομὲς
 δὲν ἀφῆσαν ἀδύνατα τὰ παρὰ αὐτῆς, ὡς
 δὲ κατὰ τοὺς ἀρμενικοὺς ἀγῶνας τοῦ αὐτοκρατοῦ

Βασιλείου τοῦ Β' κατὰ τῶν ἐσθοναίων
 Βουγάρων. Μόνον ἐστὶ τῆς αὐτοκρατορίας Ν.
 κηφόρου τοῦ Βοτανεάτου ἀναφέρεται ὅτι τῷ
 1078 ἐπίσημός τις Βούγαρος Δοβρομηρός ὀνό-
 ματι καὶ Βογομίγος τὴν αἰρεσίαν ἀπεθεώρη-
 θη καὶ διεμήρη ἐπ' ἐσθοναίους τοὺς παρὰ τὴν
 Μεσημβρίαν ὁμοόρους καὶ ὁμοδόξους. ἐπεὶ δὲ
 ὅμως ὁ στρατηγὸς Ἀλέξιος ὁ Κομνηνὸς ἐμπαύσατο
 τὴν αὐθιγάν. Ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ-
 του οἱ εἰσβαλλόντες ἐπὶ τὴν θράκην Βαλβίνου καὶ
 καὶ Κομανοὶ κατεβόντες μέχρι τῶν περὶ τῶν
 τῆς Μεσημβρίας ἐκτετακμένων καὶ αὐτὴν. Διοί-
 κη τῆς πόλεως ἦν τότε ὁ στρατηγὸς Λέων ὁ
 Διαβαρηνός, ὅστις μὴ διαθέτων ἱκανὰς δυνά-
 μεις ἠναγκάσθη ἵνα συνθηκολογήσῃ. Ὡς τῶν
 Βαρβάρων τούτων ἐδῆώθη ἡ ἀπερρέμα τῆς Με-
 σημβρίας καὶ τῷ 1094 ὅτε ἐστέθησαν κατὰ
 τῆς Ἀγγαίου, ἐξ ἧς ὅμως ἀπευρούσθησαν.

Κατὰ δὲ τὴν ἐσθοναίαν τῶν Βουγάρ-
 ρων τῷ 1186 ὡς τοῦ ἀδελφοῦ Ἀσάν δ' αὐτο-
 κράτορος Ἰσαάκιος Ἀγγέλου ὁ ἦ κατὰ τινα
 ἐκστρατείας διήλθε διὰ τῆς Μεσημβρίας, ἠντὶ
 ἀναουσταθῆναι τοῦ Βουγαρινοῦ υἱοῦ τῷ
 1202 συγκεκλιθῆναι ἐν τοῖς ὅριον αὐτοῦ.

τῷ δὲ 1256. ἰδὼς τοὺς Βουλγαροὺς ἐν διακειμένῳ
 ἰσχυροῦντες οἱ Ένετοὶ διὰ τοῦ στόλου τῶν ἰδὼν
 τὸν Jacopo Doro ἐξεώρθησαν καὶ διήρπα-
 σαν αὐτήν. Μεταξὺ ἄλλων πολεμικῶν παύσαντα
 φήρεσαν προσέτι ἐξ αὐτῆς οἱ Ένετοὶ καὶ τὴν
 ἱερὰν ἡσυχίαν τοῦ ὁσίου τῆς ὁσίας Ἁγίας
 Θεοδώρου τοῦ Τηρωτός, ὡς ἀναγράφεται ἐν τῷ
 Χρονικῷ τοῦ Andrea Dandolo.

Ἡ γὰρ τῷ 1265 ἰσχυρῶς ἐν τῇ Βουλγα-
 ρίᾳ ἐντυράτοριαν. Ὁ ἔκδοξος τοῦ Βουλγαρικῶς
 θρόνου Μιχαὴλ ἡ Μυτλήνῃ κατασχὼν μετὰ τῆς
 οἰκογενείας τοῦ ἐν τῇ Μεσημβρίᾳ καὶ μὴ
 αἰσθανόμενος ἐαυτὸν ἀσφαλῆ καὶ ἐν αὐτῇ, ἀ-
 ρευνήσας τὸν αὐτοκράτορα Μιχαὴλ τὸν Παλαι-
 λόγον ἵνα διενεργήσῃ τὴν σωτηρίαν τοῦ, ἠ-
 περώρει δὲ αὐτῷ ὡς ἀντάλλαγμα τὴν πόλιν.
 τῇ παρασημοσίᾳ τοῦ δευτέρου γενομένης ὁ αὐ-
 τοκράτωρ ἐπέμψεν μετὰ στρατοῦ τὸν πρωτοπα-
 τορα Μιχαὴλ τὸν Τραπεζοῦ, ὅστις τὴν μὲν Μεσημ-
 βρίαν κατέλαβεν ἐν ὀνόματι τοῦ αὐτοκράτορος,
 τὸν δὲ Μυτλήνῃν διέσωσεν ἀσφαλῆς ἐν τῇ Κων-
 σταντινουπόλει. Μετ' οὗτον ὁ ἔκδοξος τὸν Μυτλήνῃν
 Κωνσταντῖνόν τὸν τοῦ, σερβανθὲν εἰς τοῦ Βουλγα-
 ρικοῦ θρόνου ἀσκήτησε τὴν αἰσέδοσιν τῆς Μεσημ-

βρίαν και μη εισακουσθείς ἐξηγάει σεν ἐνδιουμέν-
 νος αὐτῶν τὴν θράνην. Ὁ αὐτοῦ παῖς τότε ἀφ' ὧν
 πατάσασιν τῶν ἐχθροπραξιῶν, ὕψισθ' ἦν αὐτῷ
 ὡς σὺλογοι τὴν ἀνέψιαν θάριαν, τὴν δὲ θεσημ-
 βρίαν ὡς ἀροῖα, τελεσθέντος ὅμως αἰσῶς τοῦ πα-
 μος δὲν ὁ ξεσπῆρως τὴν ὑπόσχεσιν, ἐναντιομε-
 νων τῶν κατόικων ἵνα ἀπελθῶσιν ἐκ νεὺς ὑπὸ τὴν
 βουλγαρικὴν ἐξουσίαν.

Εἰς τὴν θεσημβρίαν εἶρε καταφύγει τῷ 1281
 καὶ ὁ ἐπὶ δύο μόνον ἔτη ἡγεμονεύσας τῆς βουλ-
 γαρίας υἱὸς τοῦ ηυζέη τ' αὐτοῦ ἦσαν ὁ Γ' με-
 τὰ τῆς οἰκονομίας καὶ τῶν θησαυρῶν του καὶ ἐξ
 αὐτῆς εἰς τὴν κυρτοαντινοῦ δόμιν.

Κατὰ δὲ τὸ 1285 δευαῖμοι γίνοι ἀπερίσπου τὰς
 ταροὶ γεννατῆσαντες τὴν βουλγαρίαν καὶ εἰσβα-
 ρόντες εἰς τὴν θράνην ἐδεσφάλησαν εἰς τὰ ἀριεῖς
 τῆς θεσημβρίας. Διοικητὴς αὐτῆς ἦτο τότε
 ὁ ἐκ Νορμανδῶν ἑμῶν Οὐμπερτόπουλος, ὅστις ἀφ' ὧν
 βουλῶν τοῦ ἐκδρόμης κατετρόπως αὐτοῦ ὅσοι
 γέρως δαυσῶσαι οὕτω τὴν δόμιν.

Ἀπὸ τῷ 1308 ἡ θεσημβρία ἀπελθὼν δὲ αὐτῶν
 εἰς τὰ γέφυρας τῶν βουλγάρων. Ὁ ἡγεμὼν αὐτῶν θε-
 σης ἐβλατοσλαύος ἡγεῖται τὴν εἰς τὰ μέρη ἐπι-
 να διγγοτῆτα τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ, ἐπὶ τεθείς

κατέλαβε μετὰ τῶν παραιμένων ἀγίων καὶ
τὴν Θεσσαλονίκην. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ βα-
σιλέως τοῦ Ἀβαστοχάου Γεωργίου ἑξῆς τῶ
1323 ἀποσεμήνησε μὲν εἰς τὴν Βουλγαρίαν αὐτο-
κρατορίαν ἀποδοῦναι τὴν Βουλγαρίαν ἀπο-
ρίαν, ἀλλὰ μετὰ δέκατος μόλις ἔτη κατέλαβεν αὐ-
τὸν ὁδὸ τοῦ ἡγεμόνα τῶν Βουλγάρων Μιχαήλ
μακ.

Κατὰ τοὺς χρόνους τοὺς σημαντικῆς ἑξα-
ρχίης σιταρῶν καὶ ὁπαρῶν ἐγένετο εἰς τὴν Θεσ-
σονίκην, μεταφερόμενός εἰς Κωνσταντινούπολιν
διὰ τενουχιῶν ἢ Ἐντιμῶν ἀγίων. Φαίνεται
ὅμως ὅτι αἱ ἐν τῇ ἀρωτενούσῃ ἐγένετο καὶ ἀρ-
χαὶ παρὲν βαρὺν ἀγίον καὶ ὡς αὐτοὶ ἐπὶ ἀρε-
ταῖς τῶν ἐν τῇ αὐτῇ ἀγίῳ, τοῦτο ὅσοι ἡνεί-
κασε τὸν βασιλέα τῆς Ἐντιμῶν τοῦ διαμαρτυ-
ρηθῆ ἐν τῇ αὐτῇ. Ἐπὶ τινὲς ὅμως ἔτη τὸ ἑξαρχ-
γιον ἐμῶν τῆς Θεσσαλονίκης ἀπορίσθη εἶναι
θῆναι εἰς τὴν ἀποχρεῖσται τοῦ να ἀποσπορίζοντα
εἰς αὐτὴν τὰ γενόμενα ἀγία. Ἡ ἀποχρεῖσται αὐ-
τῇ ἀποσπορίσθη εἰς τὴν διαμαρτυρίαν τῶν ἀγίων ἀγί-
ων μετὰ τοῦ ἡγεμόνα τῶν Βουλγάρων Θεόδωρου
Ἀβαστοχάου καὶ τῆς τενουχιῆς Δημιουρί-
ας, ἡ τῇ ἐκτελέσασα τὴν δέουσαν ἰκανοποίησιν διὰ

τὴν κακοδοίῃσιν τερουηνοίων τινῶν ἐμφορῶν τῷ 1314.
ὁ δὲ τῶν Βουλγάρων παρὰ τὸ λαυρὸν αὐτοῦ δὲν ἐσ-
ημοῖσθη.

Θάνατος τοῦ Μυράνη Γίσιαν τῷ 1331 καὶ τῶν
συγγενῶν αὐτοῦ διασημῶν ἐξομένων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς,
τούτου ἐκπεφύμενος ὁ αὐτοῦ πατρὸς Ἀνδρόνικος ὁ
Νεώτερος ἐξοστράτευσε κατὰ τῶν παρὰ τῶν πα-
τρῶν, μετὰ τῶν ὁδοίων κατέλαβε καὶ τὴν Θεσπ.
βρίαν. Διαμνησάς ὅμως ἐν αὐτῇ παρὰ τοῦ δέον-
τος μετὰ τοῦ στρατοῦ τοῦ ἐγμύσε τὴν δυσπερίστα-
τον τῶν κακοίων ἐνεκα τῆς ἐξανεπίστατος τῶν ἐπι-
τηδεύων. ὅμως ὅμως αὐτῇθεν ἐν τῇ περὶ τούτου
ὅτε ἐξορμήσας ὁ νεὸς ἡγεμὼν τῶν Βουλγάρων Ἰω-
άννης Ἀλεξάνδρου ὁ Στρασιμύρου κατέσχευε πα-
σας τὰς τῷ Ἀνδρόνικῳ προσγενησάσας πόλεις, ὡς
μόνην πόλιν μόνον τῆς Θεσπ. βρίας. Φοβούμενος
ὁ Ἀνδρόνικος μὴ εἰς τέρπος καὶ αὐτῇ ἴσως κινή-
σῃ, αὐτοῦ τὸν περὶ τὸν πόλεμον Θεόδωρον Ξυραδηνὸν
ἵνα συμπράτῃ καὶ ἐνταρρύνῃ τοὺς ἀγροὺς δυσπερί-
στατον κακοίων, μετ' ὅντων δὲ ἀφίκετο καὶ ὁ ἴδιος
μετὰ στρατοῦ παρὰ τὸ Λαυρὸν αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀπο-
βηθεὶς ἐν κινήθῃ. Οἱ Θεσπ. βριανοὶ τότε ἀνηρο-
φορῶντες τὴν ἡττάν, ὅνα μὴ καταλάβῃ τὴν
πόλιν αὐτῶν ἐγμύσαν τὰς πόλεις καὶ κατεκρίσαν.

τες τούτ' αὐτοῦ παρορισμοῖς φρουρὰν παρεδόθησαν.
εἰ τὸν ἡγεμόνα τῶν Βουλγαρῶν. Ἐπαρὸς τῆς πό-
λεως δ' ἐπερίσθη ὁ Θεόδωρος Λυκαδηνός, ὅστις καλὰ
τινα εἰς ἱερὰς εἰκόνας ἐπιγραφὴν ἦτο καὶ θεὸς
τοῦ ἡγεμόνος. Ὁ ἡγεμὼν οὖτος τῶν Βουλγαρῶν
ἐφάνη γὰρ εὐσεβετικὸς εἰς τὴν Μεσσημβρίαν,
ἀνακταίνουσα καὶ διακυβερνῶσα τὰς ἐν αὐτῇ
ἐκκλησιαστικὰς καὶ πολιτικὰς καὶ ἐξουσιαστικὰς αἰχλῶν
οὐκ ὀλίγας ἀρεταίας καὶ ἀποδόμοια διαχρηστο-
βούτων. Τούτων δύο μόνον γνωρίζομεν, τὸ περὶ
τῆς ἐν τῇ πόλει μονῆς Θεοτοκοῦ τῆς Ἐξουσίας καὶ
τὸ περὶ τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς τοῦ
παραινεμένου ἁγίου Νικολάου ἀποστόλου.

Γνωσκόμεν ὅτε ἐκτελέγησαν αἱ διαμοι-
σάμεναι μετὰ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Τενουητικῆς
Δημοκρατίας σχέσεις. Εἰς τοῦ ἡγεμόνος ὀμνύ-
ων Βουλγαρῶν Ἰωάννου ἡγετῆρος βεβαιώμεν
τούτ' ἐν τούτῳ ὁδοσημειώσαντάς μετὰ τῶν Τενουη-
σίων ἐν τῷ μετὰ τῶν παραλίων πόλεως τῆς Βουλ-
γαρίας ἐμπορίῳ, νῆα δὲ ἐμπορικὴν συνθήκην ἐκδύ-
δεναι ἄνθρωπον, συνομολογηθεῖσα κατ' Οὐκράβριον
τοῦ 1352 σπουδαίᾳ ἐξουσιαστικῇ ἀνεκτικῇ
ταῖς ἐν τῇ Ἐννετῶν, ὡς εὐδὲρ θεὸς ἐμπορικὴν
παροικίαν ὑπὸ ἡγε φαίνεται καὶ ἐν τῇ Μεσση-

βρία· τούτο τευμηριούμεθα ἐν τοῦ σερωτοῦν
 οντος τοῦ ἁγίου ἡαφου, ἐντετευρισμένου ἐν τῇ αὐ-
 τόθι ἐκκλησίᾳ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἀγρυπ-
 ρήτου ἐπιγεγομένου.

Κατὰ δὲ τὸ 1362 ὁ αὐτοκράτωρ Ἰωάννης Α'
 ὁ Παλαιολόγος ἐκπεύσας κατὰ τῆς Θεσσαλονίκης
 ὁδοῦ ἀποδοσὴν αὐτὴν ἐξ ἐφόδο ἰσορροπύσεν
 αὐτὴν στενῶς διὰ τε ξηρᾶς καὶ θαλάσσης ἐνεργεί-
 ρας μάχιστοι καὶ πόρον ἐπὶ τοῦ συνδέοντος αὐτὴν
 μετὰ τῆς σερβίας ὁδοῦ. Ὁ ἡγεμὴν τῶν βουλγα-
 ρων μὴ δύναμενος ναὶ στέλῃ αὐτοπροσώπως
 ἀπὸς σκληροῦν τῆς πόλεως, ἐπέμπε στρατιω-
 τὸν τι ἀποδόσασιν ἀπὸς βοήθειαν τῶν πολε-
 μουμένων ὅσοι ὅμως κύνθεν ἡναγκάσθη ν' ὀδο-
 χωρήσῃ. Ἐνῷ δὲ ἐνταῦθα τῆς ἐξαντηλήσεως τῶν βο-
 ῦλων ἐπέμπετο ἡ θαλασσίος τῆς πόλεως, ὁ αὐτοκρά-
 τωρ δευθεὶς τῶν γιγνόμενων πολεμικῶν περὶ εἰρήνης
 ἀποτασσὲς τοῦ ἡγεμόνος τῶν βουλγαρῶν διέμισε ἡν
 ποιορρυῖαν, κατεδάφισας ἐν τῇ αἰσθητῇ ἡσυχίᾳ
 καὶ τὸν πόρον, ὃν ἔχεν ἀνεγείρει.

Ἄλλ' αὖ κατὰ Οὐκράβριον τοῦ 1366 ὁ ἐκ μηρῶν
 ἐξείδεχτος τοῦ αὐτοκράτορος νόμος τῆς λαβείας
 ἡμεδαυίας ὁ VI, ἐπελθὼν μετὰ σκοπίου καὶ αἰγο-
 γαγγικῶν τινῶν ποδῶν ἐνέρισεσεν αὐτὴν ἐξ ἐφό-

δου μετά τὸν αἰῶνα. Ἐφθονα ἦσαν τὰ λαί-
ρα ἄνθρωποι εὐρεῖν ἐν αὐτῇ ὁ Ἀμεδαῖος, ἀλλὰ μὴ ἀρ-
μεσθεὶς εἰς ταῦτα παρέβαλε τοὺς κατ'ὶ νόμον καὶ
εἰς χρηματικὴν αὐτοῦ ἡμέραν 17500 ὑπερδύρων.
Ταύτ' ὁ πρόνους παρέλαβε καὶ τὸ προὔριον ὁ ἀεὶ ὁ-
περὶ ὁδὸν τὴν εἰσοδὸν τοῦ γυμνασίου, ἐφοδιασας αὐ-
τόν δι' ἐξ βομβοβόρων. Διαμείνας δὲ ἡμέρας τι-
νας εἰς Μεσημβρίαν μετὰ τῆς ἰατρῆς τῶν τραυμα-
τιῶν καὶ κατὰ λαβὼν ἐν τῇ μεταξύ καὶ τὸ προὔρι-
ον τοῦ Ἀίμου, ἐξέειπενσε κατὰ τῆς βασινῆς.

Τῇ προσηγορίᾳ τὰ μένουμενα ὅτε ἡμεῖς τῶν
βογγάρων ἐρασιμητῶν καὶ μὴ δυνάμενοι ἰατρῆς
ἐξέβη ἐνέδωκεν εἰς τὸν εἰς τὴν αἰσθησὶν τοῦ
Ἀμεδαίου ὅπως ἐπορεύθη τὸν ἀσφατόν κατὰ λα-
βόντα ἐν βιδινίᾳ αὐτοῦ παύσαι ὅτε διήρκετο δι'
αὐτοῦ μεταβαίνων εἰς Οὐγγαρίαν, ὅπως καὶ ἐγένετο
τῇ 21ῃ Δεκεμβρίου 1366. Μετὰ τινὰς ἡμέρας ἀφ-
νόμενος ὁ αὐτοῦ παύσαι εἰς Μεσημβρίαν ὑπερ αὐτοῦ
ὁ τὸν Ἀμεδαῖον εἰσαγαγόντα εἰς βασινῆς.
Ἐὰν ὁδοὶ τῆς Μεσημβρίας εἰς τὸν αὐτοῦ παύσαι
ὅπως τοῦ Ἀμεδαίου ἐγένετο τῇ 9ῃ Μαρτίου τοῦ 1367
ἐναντὶ ἀνημῆς 15000 ὁμοῦντων.

Ἐξέστη οἱ βογγάρων ἀσφατόντες κατὰ τῶν
εἰσβαλόντων εἰς τὸ κράτος αὐτῶν τοῦρων, δὲν

ἡδυνήθησαν ναὶ ἐνεργήσωσι τι κατὰ τῆς Μεσημβρί-
αι. Οἱ Τούρκοι ὀρμητικώτεροι ὁσημέραι ἐπερχόμενοι
ἀφ' ἑαυτῶν οὐκ ἔβαν καὶ ἰσχυρὰ τὰ τεῖχη αὐτῆς. γε-
γαθήσαντες πάντες καὶ περίγυρα καὶ ἐκδορθήσαντες
τὴν τε Ῥωδόπολιν, τὸν Ἄετον καὶ τὸ Καρναβάτιον ἀσ-
έστον ὁμῶς καὶ ἐκτεθῶσι καὶ αὐτῆς, ἵσως διότι ὁδοῦ
εἶναι Μωάμεθ ὁ Α' Διέμειτο γὰρ θύγας ἀπὸ τοῦ αὐτο-
υπόστρα Μανουῆ τὸν Παλαιολόγον, ἐντομήσαντες
οὕτω ἵνα ὑπρόδοτήσῃ αὐτὴν κατὰ τὴν παραίτησιν
τοῦ (1423) εἰς τὸν αἰοῖ Διμόν υἱὸν τοῦ Κωνσταντίνου με-
τὰ τῆς Ἁγίας.

Περὶ δὲ τὰ μέσα τοῦ 1441, ἐνῷ ὁ Κωνσταντῖνος ἐν-
ρίσμετο εἰσελθὲν ἐν Πελοποννήσῳ, κατέβηεν ἐκ τῆς
Κωνσταντινουπόλεως εἰς τὴν Μεσημβρίαν ὁ Παύ-
λος Ἀσάνης μετὰ τῆς Θυαγόρας τοῦ Ἀσάνης, ἢ
ἐξήτει μὲν εἰς γάμον ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κωνσταντίνου
Δημήτριος ὁ Παλαιολόγος, ἀλλὰ δὲν συμμαχετιθέντος
τοῦτο οὔτε ἡ μήτηρ τοῦ, οὔτε οἱ γονεῖς ἀδελφοί του, με-
θ' αὐτῶν καὶ ὁ αὐτοῦ υἱὸς Ἰωάννης Β' ὁ Παλαιολόγος.
Ἄλλ' ὁ Δημήτριος ἐβάρυτο πρὸς εἰς Μεσημβρίαν
ἐν ἐννεμείσθῃ αὐτῇ.

Μετά τοις θάνατον ἐν Μεσημβρίᾳ τοῦ πατρὸς
αὐτοῦ ὁ Δημήτριος ἤρρισε καὶ ἀποπαράσμευά ληται
ἀπὸ ἐκθρόνισιν τοῦ ἀδελφοῦ του. Ὡς ἀποτρέψῃ αὐτὸν

τοῦ σουδοῦ ἀποσταλῆναι παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου εἰς
 Θεσημβρίαν κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1442 ὁ γρονογρά-
 φος Γεώργιος Φραντζῆς, ὅστις ἀποστείλεται αὐτῷ κατὰ
 ἀνάγκην αἰσῶσαν τὴν γῆραν ἢ ὁ Κωνσταντῖνος
 κατέστη ἐν Πελοποννήσῳ, ἀντὶ τῆς Λησιμβρίας καὶ
 τῶν ποδῶν ἐπὶ τὴν κυριότητα τοῦ Δημητρίου πα-
 ραφίων πόλεων. Ἀλλ' ὁ Δημήτριος οὐδεμίαν δόξαν
 ἀπόστασιν εἰς τὰς ἀποτάσεις τοῦ Φραντζῆς ἐπέτεθη
 κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ κατὰ νῆπιν
 τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου. ὁ Κωνσταντῖνος ὅμως
 ἐπελθὼν ἐν μαίρω ἐμεινέτωσε ἐν σπείδιον.

Ἀναβαλὼν καὶ αὐτοκρατορικῶς στήθερα ὁ αἰοιδίμος
 Κωνσταντῖνος παρενέβησε τὴν Θεσημβρίαν τῷ 1452
 διὰ προσβοῦρου εἰς τὸν ἡρωικὸν ἀντιβασιλεῖα τῶν
 Οὐγγρων Οὐνιάδης, οὗ ἐλήθησε τὴν σχήματιαν
 κατὰ τοῦ παρὰ σκευαζομένου ἡδὴ ἵνα ἐπείθῃ
 κατὰ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Λουτῶν ἡρώμεθ β'.
 Ὁ Οὐνιάδης ὅμως δὲν ἀπέλαβεν ἵνα καταλάβῃ αὐ-
 τήν, διότι κηρυθέντος ἡδὴ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ τοῦ
 μισοῦ στρατοῦ ἐμνησάτος ἐξ Ἀδριανουπόλεως, ὁ δὲ
 τῆρος τοῦ ἡρώμεθ παρὰ Λαίβης ἐπελθὼν κατὰ
 τῆς Θεσημβρίας περὶ τὰ μέσα Φεβρουαρίου τοῦ
 1453 κατέστη αὐτῇ δι' ὁμοφροσύνης παραδοθεῖσαν.
 Τέτοιοι γόνοι τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει αὐτο-

υποκριτῶν καὶ ἄλλων ἰδιότητων οἰογενεῶν ἀπὸ
 σοφοῦ ὁμήρου ἐπιδεικνύμενοι ἐν Μεσημβρία μα-
 γίστα δὲ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ἀνέραντος ἄλλοτε βουλαντινῆς αὐ-
 τοκρατορίας εἶνε περικοπῇ εἰς δύο μέρη μόνον ἐν
 Θάκῃ. Καὶ μετὰ τὴν ἀγῶνιν δὲ οὐκ ὀλίγοι καὶ
 ἐφύγον ἐν αὐτῇ Παλαιόχοι, Καταυοζήνοι,
 Κληνηνοί, Δοῦναί, Χρυσόχωραδες, Ασάνα,
 Κασσάδοι καὶ ἄλλοι, ὧν τὰ ὀνόματα ἀνα-
 γινώσκονται καὶ σήμερον ἐν τοῖς τοιχογραφῶν
 ἐκκλησιῶν, ἐν τοῖς ἐκκλησιῶν, ἐν τοῖς ἐκκλησιῶν
 καὶ ἐν τοῖς παλαιόχοις ἐφύγον ἀναθημάτων ὡς
 γὰρ δὲ εἰσέτι ἐν Μεσημβρία οἰογενεῶν ἐν Πα-
 λαιοχόχοι, ἰσχυρῶς θεωρομένη. Κατὰ τὸν Θεοδό-
 σιον Συρματῶν σοφοὶ τούτων ἀπὸ συνήρησιν
 διαφορὰ μετέστηθον ἐπαγγέλματα, τινὲς δὲ ἐν σπει-
 ρῇ ἀνελθόντες ἐκδορίαν καὶ ἐξοικεωθέντες κατ'
 ἀνάγκην ἀπὸ τὰ ἔθνη, καὶ ἡγεῖται καὶ τὴν γνώσαν
 τῶν δεσποτῶν τῶν ἐκτελέσαντο καὶ σοφιστῆν τινα
 ἐκτροπὴν ὑπὸ τῇ προσηγορίᾳ ἄφροντες ἐν δὲ
 τῇ ἰδιότητι τῶν αὐτῶν διὰ τῆς φρονήσεως καὶ
 ἐκτελέσεως τῶν σοφῶν τὴν ἰδίαν ζωὴν
 ἀφ' ἑαυτῶν καθεστῶν ὀλιγώτερον βαρὺν τὸν
 ζυγὸν τῆς δουλείας ἐν τοῦ ἀρχηγῶν τῶν συνδη-
 μοτῶν τούτων.

Κατά τὴν παραύλησιν τῆς Κωνσταντινου-
 πόλεως ἠρώμεθ' ὁ β' ἰδὼν τὴν γειφ' ἀνδρίαν αὐ-
 τῆς δέτολξε καὶ μετέφερον καὶ ἐν τῇ Μεσημβρί-
 ας ὡς καὶ ἐν τῶν ἀπὸ τῆς γειφ' ἀνδρίαν ἀποτοίμας
 ὡς ἱστορεῖ ὁ γεωγραφὸς Γ. Φραντζῆς. Τούτου ἀν-
 τιπαύστησαν ἄγριοι καὶ αἰεθαστοὶ Γουρούμοι
 ἐν τῇ ἡ. Αἰῶνι, παραγαβόντες τὰς εὐφορύτερας
 παῖδας, οἱ δὲ ὄντες διαμείναντες καὶ τοῖς ἀπὸ
 ἡθρον εἰς κατὰστασιν δουροπαροίμων. Φόνοι, ἀρ-
 τήματα, δήμευσις ἀπὸ τοῦ δυνάστη, ἀπαγωγὰς, βίαιαι
 ἐξομώσεις ἦσαν ἔργα τῆς ἡμέρας. Βαρύτατοι δὲ ἦ-
 σαν οἱ φόροι οὗτ' ἢ Μεσημβρία κατεβαλλε ἀπὸ τὸν
 τήρησιν τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀστυνομήτου
 τοῦ Λουτταῖν Λουγγιμάρ τοῦ Νομιθέτου. Ἐξ τῶν δεινῶν
 τούτων ἀρροστέθησαν καὶ αἱ γητοδεύραι καὶ
 εἰσθόσαι τῶν κολλοίων τοῦ Λεονίδου, ἀρχομένη
 τῆς ἐλ' ἐμβαλόντα ετηρίδος. Καὶ εἰς γραφὴν εἰς τὰ
 γου ἐμνησίαι ἡ Μεσημβρία «ἐνδυσέσθη» ὡς αὐ-
 τῶν ἐν ἔτει 1641 εἰς ἀρχιερατείας Κωνσταντοῦ. Με-
 τὰ δὲ δευὰ ἔτη, κατὰ σημείωσιν εἰς κώδικος
 τῆς μονῆς τῆς ὁγιάς Ἀναστασίας εἰς δεσόντες
 αὐτὴν μετὰ 17 ἀγρίων διήρπασαν αὐτὴν ἀφ-
 ἀρῆσαντες ἀπὸ τῶν ἱερῶν κειμήλια καὶ σκεύη,
 ὡς ἐγὼν διαδῶσις οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει

φυγάδες. Διηρώσαντες δὲ ὠροσέτη καὶ ἐνέωρησαν
αὐτήν καὶ τὸ 1651, ὡς ἱστορεῖ ὁ Καμμετ.

Ἐν τοσούτῳ αἰτοῦμαι καὶ βίαια φαραγὰς
ἐξηγοῦσθαι πάντοτε, σφοδρότερας μάχαις
κατὰ τὰς περὶ ὁδοὺς τῶν στρατορχῶν καὶ κα-
τὰ τὰς διαμέρους τῶν ἡμερησίων καὶ Δερεβέ-
δων τῆς περιφέρειας. Ἡ δὲ 28^η Ἰουλίου τοῦ 1805¹⁸⁰⁵
ἀπεφάνησαν ἀσθενεῖς ἀπὸ τῶν ἐργῶν αὐτῆς
οἱ διαβόητοι γηστὰνταί τε Κυρτσαφίδες, ἀγρία-
εῖρησαν αἰσχροὶ. Ὑπὸ τούτων, ἐρημωσάντων
πάντα τὰ περὶ ἔξω, διηρώσαντες καὶ ἡμετεροει-
σαν διὰ τοῦ ὠροῦ καὶ αἱ αὐτοὶ θύραι μοναί, ἡ
τοῦ ἁγίου Νικολάου, ἡ τῆς ἀγίας Ἄννης, ἡ τοῦ ἁ-
γίου Βασίλειου καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐπὶ τοῖς
ἁγίων ἀποκαθάρσις, ἡ τῶν πατέρων ἀσκή-
σει διατελεσάντων ἐν στόματι μαρμαί.

Κατὰ τὴν ἐσορὴν αὐτὴν ἡ Μεσημβρία δι-
επὶνδύσθη ὡς ἡ ἐμφορὶς καὶ ναυτιλῶν
ἐπὶ τῆς δυτικῆς φαραγᾶς τοῦ Ἑξείνου, ὡς ὁ-
ρισθὸν ἔρουσα ἐμφορὶς ναυτηλῶν. Ὑπερ-
ματὸν ἐπὶ τῇ ἀγίᾳ, τὰ περὶ εἰς ἐν τοῖς Νεω-
ρίοις αὐτῆς ναυπηγηθέντα καὶ ὑπὸ τῶν ναυτιλῶν
κατοικῶν αὐτῆς ὑπερνώμενα, διεσπείον τὸν Ἑ-
ξείνον Πόντον καὶ τὴν Μεσόγειον μετὰ φέροντα

τὰ ἐργάσια ποιοῦντα, ὡς δημηγορίας, οἶνον καὶ
 ναύσησιμον ἢ ναύσημον ξυμείαν ὡς τε τὰς παρα-
 γίους ἀφ' ἑαυτοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους καὶ εἰς πο-
 λὺς εὐρωπαϊκοὺς γυμνάσιον ἀγγλίστερι φαίτε
 καὶ τῆς γειτονίας αὐτῆς Ἰσπανίας ὡς πρὸς τὰ γράμ-
 ματα. Πόσις τῷ 1818 συνεστήθη τὸ πρῶτον ἐν αὐτῇ
 οὐστριατικῇ σχολῇ ὑπὸ φιλογενοῦ καὶ φιλομου-
 σου τέκνου αὐτῆς, τοῦ ἐν Ὀδησσῷ ἐμμεσσημέ-
 νου Ἀλεξάνδρου Κομνηνῆ, ἀδελφοῦ τῶν τοσούτων
 ἰσχυροτέρων καὶ τοσαῦτα δωδμήσων ὑπὲρ τῆς
 ἑθνικῆς πατριωτικῆς Κυριακῆς καὶ Γεωμακίου
 Κομνηνῆ. Ο φιλομαθὲς Μεσσηβριανὸς ἐφοί-
 ησεν αὐτὴν δι' ἑαυτοῦ γρηναίου περιλαί-
 ος ἀπορροσιστον αὐτῆς γειτονίας καὶ ἐρωδια-
 σε διὰ πορτομὸν βιβλιοθήκης ἐν στανίω συγγρα-
 μμάτων. Ἄλλ' ἡ σχολὴ αὕτη οὐδένα ἀπέφερε τότε καρ-
 πόν, τὸν μὲν ἐνέκα τῶν μετ' ὀλίγον ἐστεινησῶν
 καυρίων ἀποστάσεων. Κατὰ τὴν εὐρηξιν τῆς
 ἑλληνικῆς ἐκπαίδευστος ἐσθλὴν ὁ Μεσσηνὸς Πασ-
 σὰς μετὰ στρατοῦ τῆς τσαρῶν, τὸν μὲν μετροπο-
 λιν Μεσσηβρίαν ἔωσεν δὲ εὖρεν ἐν τοῦ ζῶσι,
 συλλαβὴν δὲ τοῦ ἐμπορικοῦ τῶν καυρίων,
 μέμνημένων ἤδη εἰς τὴν Φινικῆς ἑταιρείας
 ὑπὸ Βενιαμίν τοῦ Μεσβίου, μετέφερεν ἐξω τῆς

ὡς ἔως ἑσθ' ἵνα ἀνέκτανον ἵνα ἀπαγορεύσῃ ἀ-
 γὰ καὶ αὐτοῖς ἐντολήν ποσα αἰσθῆναι καὶ μερῶν τῶν
 πρεσβῶν ἐπὶ τοῦ ἀνακτοῦ, ἐπ' οὗ ἐταφαντεύετο ἡδὴ
 τὸ σῶμα ἀποφύοντα Εὐσταθίου τοῦ, τοσούτον κα-
 τεργήμαξεν τὸν ἀμφοβόρον Πασσὰν θεωρήσαντα
 τοῦτο ὡς θείαν αὐδεῖν, ὥστε αὐτέμυσεν αὐτοῖς
 ἀπαγορεύματα. Ἐστερήθησαν ὅμως αἰσθῆναι τῆς με-
 νητῆς αὐτῶν περὶ οὐσίας, ἀλλοιοί δὲ νέοι θεσημβρι-
 ανοὶ ἀπαρθεύοντες τότε βίαια ἵνα ἀπαρθεύωσιν εἰς
 τὸν κυρτωτὸν στόλον, δὲν εἰδαντεῖ δὲν ἀγέον, εἰκόλ
 δύο καὶ μόνον, τὴν φυλάττην των, ἀποθεσθέντες εἰς
 τὰ κατὰ τῶν ἐπὶ τῶν ναυαρχίας.

Διαρμυῖας δὲ τοῦ ρωσσοκυρτωτοῦ ἀγέ-
 μου τοῦ 1828-1829 ρωσσοῦν τι σῶμα στρατοῦ μετὰ
 τὴν πᾶσιν τῆς Βάρνης ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Ροτή, ὁ
 περβαῖν τὸν ἥμιον διὰ τῶν ἀγούτων εἰς τὴν θε-
 σημβρίαν διδόνων καὶ κατεπροσῶσαν ἰσχυρὸν ἐπ-
 υμὸν σῶμα ἐξ ἐσταμολιγίων ἀνδρῶν ἀπαρά τον
 ἥμιον βράσιον ἐμυρίενδε τὴν θεσημβρίαν τῇ 24
 Σεπτεμβρίου τοῦ 1829, ἀπορμυομένην ἀπὸ δύο ἡμερῶν
 καὶ ὑπὸ τοῦ ρωσσοῦ στόλου. Ὅσοι οἱ ἐν αὐτῇ μακα-
 φονήτες τοῦρσοι μετὰ τὴν ἐν ἡμῶν βρασίῳ ἡζαν
 ἀπεδόθησαν ἀντε ὅραν μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ των
 Οσμάν Πασσὰ, γοιθόντες ὡς αἰνιγμαῖοι ἀγέ-

μου. εἰς τὴν κυριότητα τῶν Ρώσων περιήλθον
τότε δώδεκα τηβέρτα, δέκα σημαῖαι καὶ μία
μόρις ναυπηγήθεισα κορβέτα.

Διαρκεσούσης τῆς ἐννεαμήνου κατορίας τῶν
Ρώσων ὁ γραμματεὺς τοῦ Τερτιού. Προμηθεὺς
τῆς Μεσσωσίας καὶ Βεσσαραβίας κομητοῦ
Βοροντζώφ Τεφλάινωφ ὀνόματι, ἀποσταλθεὶς εἰς
Μεσσηβρίαν ἐπήρκεσεν εὐαίσιαι καὶ ἐν αὐτῇ
εἰσαβὰς μέχρι τοῦδε φηρασσομέναις ἀραιοῦνη-
ται, μετὰ δὲ τῶν ὁδοῦν καὶ οὐκ ὀλίγα εἰσι-
γραφαί. Ταῦτα ἀκριβέστερον περιέγραψε καὶ
ἠομηνεύσεν ὁ Β. Latjtschen ἐν τῇ τῆς Ρω-
σικῆς ἱστοριογραφικῆς βιβλιοῦς, ἐπισύνομας δὲ
ἤδη τιθεὶς μετ' ἐξ αὐτῶν ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Ὁδοῦ
σοῦ, ἑτέρα ἐν τῷ *Ermitage* τῆς Πετρούπολεως
καὶ ὀλίγα τιθεὶς ἐν ἰδιωτικαῖς συλλογαῖς.

Μετὰ τὴν σιγήσιν ἐθνικοῦ στόλγου ὑπέστη ἡ
περιφέρεια τῆς Μεσσηβρίας, ὅτε τὸν εὐαγαυὸν
στοντα εἰς τὰ ἴδια ρωστικὸν στρατὸν ἠγοροῦν-
σαν ἀδυνάτους σχεδὸν οἱ κατοικοί. Δεδισμενθεὶς
τὴν ὁδὸν τῷ 1836 στρατοφῶντος Σόζνε, διοργανῶν.
τῆς ὥρ τότε τοῦ κυρμινοῦ στρατοῦ, εὑρετ' αὐτὸν
κατωκνημένην μόρις κατὰ τὸ τρίτον, δευαρισθὲν ἐν
τοῦτο ἐν τῇ ἐνσυνήφασί τῳ αὐτοῦ. Πάρεν δὲ ἐν

τὴν ἰσοστονίαν τοῦ, οὗ αἱ μὲν ἐν αὐτῇ ἡρώδου, αἱ μὲν
καταπρέουσαι βυζαντιναὶ ἐκκλησίαι μαρτυροῦ-
σαι τὴν δόξαν αὐτῆς εὐμειδῶς καὶ αἰμῆν, ὁ δὲ
παρά τὴν εἴσοδον ἀνυψούμενος τοῦ ἱεροῦ μι-
ναρῆς τὴν σημερινὴν αὐτῆς κακοδομίαν.

Ἐν τῶν ἀποστολικῶν τῶν ἀποστολικῶν πα-
σιμῶν στρατῶν θεσημεβριανῶν τινὲς μὲν ἀπο-
κατεστάθησαν ἐν ταῖς παρὰ δυνάμεις τοῦ
τοῦτον, Γαλατῶν, Βοστανῶν, καὶ ἄλλων, ἕτεροι
δὲ ἐν ὁδοῦ καὶ τῶν ἀπὸ τῆς. Ταῦτα ἀποκτείνου-
τες, εἴτε ὡς λαοὶ ἡμεῖς, εἴτε ὡς ἐκδοτοί, μετὰ
τὴν ἀποκτείνουσαν τοῦ Κρημαίου τοῦ ἡμεῖς ἡμε-
σαν οὗ ἀποκτείνουσαν ἡδὴ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἀπο-
δοῦ διὰ τοῦ ἐν ἐστὶν ἡρώδου καὶ τοῦ ἐκτείνου-
σαι διακτείνουσαν τοῦ ἐκτείνουσαν τῶν ἐκκλησιῶν δὲ ἐκ-
ποτιμεῖτο ἵνα τὸ κατὰ δύναμιν ἐκτείνουσαν καὶ τῶ-
ν ἐκτείνουσαν τὴν μετεκτείνουσαν. Ταῦτα ὁ μὲν
ὡς ἐκτείνουσαν τῶ 1861 ὁ ἐν ὁδοῦ ἀποκτείνουσαν ἡ-
γέξαι τοῦ Κρημαίου, ὁ ἐκτείνουσαν ὡς ἐκτείνουσαν ἡ-
τῆς ἐκτείνουσαν ἐν τῇ ἐκτείνουσαν τῶ 1818. Ὁ μὲν ἀπο-
τοῦ ἐκτείνουσαν τῶ ἐκτείνουσαν αὐτῇ 150.000
ρούβλια καὶ τὴν ἐκτείνουσαν ἐκτείνουσαν τῶ ἐ-
κτείνουσαν τὴν ἐκτείνουσαν ἐκτείνουσαν τῶ ἐ-
κτείνουσαν ἀποκτείνουσαν τῶ ἐκτείνουσαν με-

Κιρυσιοί

220

γὰρ ἐν τοῖς οἰκίαις τοῦ ἐν Ὀδησσῷ, ἔθετε καὶ θεία
 ἡμεγαλοφροσύνῃ ἐμνησκιάσαι αὐτοὺς καὶ αὐτοὺς οὐκ
 αὐτοὺς εἰδότες γε σάουδα καὶ γρηναίαν ποσὶ
 ὑπεργηρῶν καὶ ὀρφανῶν. Ἀλλὰ καὶ ἀγαθὰ ποθέ-
 σεις τοῦ αἰσιδίμου ἐμαυτῶν πλεονεκτήματα
 τὸν ἀβεβήτοια καὶ οὐχὶ ἰδοτέμιοι. Πόσον δια-
 φορὰ δὲ ἦτο σήμερον ἢ θεοὶ τῆς Μεσημβρίας, εἰ
 ἐξετε γούνο!

Οὐκ ὀλίγοι Κιρυσιοὶ ἐν τῶν μετανοστω-
 σάντων τῷ 1863 ἐν Τουρναίᾳ ἐμαυτοὺς ἀβησάντες
 εἰς τὰ ἀπὸ γὰρ τῆς Μεσημβρίας μὴ αἰσθάνον-
 τες ὅμως τὰς γρηναίας ἐξελ. ἐν συνεννοήσει με-
 τὰ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἐγγυρίων τοῦ πρὸς αὐτοὺς
 βησάντες μετ' ὀλίγον ἡμεῖς καὶ ὁ πρὸς τῶν
 ἀπὸ τῆς γρηναίας. Κατὰ δὲ τὸν τελευταῖον πρὸς
 τουρναίον ἀρμενιστὴν ὀλίγας ἡμέρας ἀπὸ τῆς κα-
 ὁδοῦ τοῦ πρὸς τοῦ ὁδοῦ συνεννοήσαντες με-
 τὰ τῶν ὁμοφύλων καὶ οὐχὶ βολοῦ τοῦ πρὸς
 ἀβησάντες καὶ ἐνέδωσαν αὐτοὺς καὶ ἀπὸ τῆς ἐ-
 γρηναίας καὶ βουγαρική γρηναία, ἐν τῇ καὶ αὐ-
 τοὺς γρηναίαν καὶ τετραγώνιον μένους, διέσωσαν
 οἱ Μεσημβριανοὶ ἐν τῇ ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῆς γρηναίας
 ἀπὸ τοῦ πρὸς τῆς ἀπὸ τῆς γρηναίας τῶν γρηναίων.

Ἡ Μεσημβρία, ἔδρα ἐπαρχοῦ ἐν τῇ τουρναίᾳ

τίας, κριθμεν τετραμορίμιον περιδου κακοί υοις ἔ-
 γνηας, καὶ τετραμορίμιον τούτων κατὰ τὴν μεταβο-
 λὴν ὅπως τῆς διοικητικῆς καταστάσεως τῆς ἀποσηφῆ-
 σα ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἀπονομῆς τοῦ ἐπαρχίας ἡ-
 νατομικῆς Περιφέρειας, ὡς βιβλίοθεν εἰς ἀστυνὸν δῆ-
 μον, ἀποσηφῆσαι τὴν ἐπαρχίαν ἡγίαζον. Ἐντοτε
 ἀποσηφῆσαι εἰς αὐτὴν ἀπαρμην. οἱ ἡγεῖσται δὲ περι-
 δου τῶν κακοῦν ἡγεμῶν ὡς ναὶ μετοικησώ-
 σιν εἰς ἡγίαζον, Τύρρον, Βάρον καὶ Παντοαντζῆν.
 Οἱ λοιποὶ εἰς ἐστὶν διαικούντες ἐνδεῖαν, μὲν δὲ
 ἀδελφῶσιν εἰς μίαν ἀρεῖαν καὶ ἀμειψομένην, συν-
 τηροῦντες μορφοῦτο αἰετοῦ δῆμοι τῆς διοικη-
 τικῆς ἐκτελέσεως τῶν φησὶν, καὶ ἀποσηφῆσαι σήμερον ἡμέ-
 ραν Βουρῶν μετὰ τῆς ἀποσηφῆσαι ἐκτελέσεως καὶ
 νομοθετικῆς ἐκτελέσεως. Ἐπεὶ δὲ οὐσα μὴ προσηφῆσαι, ἐν
 τῇ ἐκτελέσει αὐτῆς ἀποσηφῆσαι ἐπεὶ τοῖς ἐξ ἡγ-
 νιας γὰρ Πάδοι, Τίμον, Ἄγιον, Βάρον, Τίμονα,
 Μωδῶν καὶ Παντοαν, ὡς ὅπου οἱ κακοὶ υοῖς ἀν-
 σι τοὺς τετραμορίμιον. καὶ τῶν γὰρ τούτων αἱ ἐκ-
 τελέσεις καὶ τὰ σφῆρα κατελήφθησαν ἐκτελέσεως τῶν
 Βουρῶν, ὡς ἀναμῶν τῶν κακοῦν καὶ ἵνα
 ἀποσηφῆσαι εἰς τὴν ἡγίαν. Ὅσον ἀποσηφῆ-
 τῆς ἡγεμῶν δὲ ἀποσηφῆσαι τῆς Βουρῶν ἐκτε-
 ρίας!

Ἐν Τερρῶν, 1/14 Σεπτεμβρίου 1906

Μαργ. Παντοαντζῆν.

[illegible]